

BRASSÓI LAPOK

POLITIKAI NAPILAP.

Nyomda és kiadóhivatal

Brassó, Kapu-utca 60 szám — Telefon szám 177.

ELŐFIZETÉSI DIJ.

Helyben házhoz hordva, vidékre postán küldve:
egész évre 10 frt, fél évre 5 frt, negyed évre 2 frt 50 kr.

Egyes szám ára 4 kr., kapható:

a kiadóhivatalban, Gross G. Polánek és Friedmann F. urak üzleteiben

Felolós szerkesztő.

Dr. Vajna Gábor,

ügyvéd.

Szerkesztőség: Kapu-u. 60.

Értekezhetni:

l. e. 8—9 és d. u. 2—4 óráig.

Telefon szám 177.

HIRDETÉSI DIJ:

2 hasábos garbondsor v. annak helye 1-szeri hirdetésnél 12 kr.
8 hasábos garbondsor 8 kr. Nagyobb és többszöri hirdetésnél kedvezmény. Minden egyes hirdetés után még külön 30 kr. bélyeg-díj fizetendő.

Nyitltér sora 15 kr.

Hirdetés a nyitltér sora díja 15 kr. fizetendő.

Bonyodalmak.

Brassó, decz. 5.

(Dsk.) Míg mi magyarok legalább nagyrészen nyugodtan tekintünk a kiegyezési bonyodalmak monarkiánkat létkérdésében érintő függő kérdése elé, mivel bizunk abban a százszor kipróbált bölcsességben, a mivel az uralkodó, s abban a viharezett elhatározottságban, a mivel Széll Kálmán irányítja a megoldás révébe igyekvő állam-hajót, — addig mégis nagy a zűrzavar odaát Ausztriában, a hol a pártokkal már a kétségbeesésig menőleg tesznek kísérleteket, hogy megszavazzák ujesztendőre a kvótát, a kiegyezésből a fogyasztási adók visszatérítéséről szóló törvényjavaslatot, a saját kormányuknak pedig a költségvetésre vonatkozó felhatalmazást. Az uralkodó is közbelépett, a pártvezéreket audiencián fogadta. De a csehek követelnek és fenyegetőznek. A reichsrathban már meg is kezdték az agyonbeszélést, de nem titkolják, hogy azért kibékíthetők. Látható eredményt kívánnak, különben választóikkal nem férhetnek meg. Követelik Cseh- és Morvaország csehlakta részeire a belügyek csehnyelvű vezetését, még pedig gyorsan. Követelik, hogy az igazságügyminiszter, a ki a nyelvrendeletek visszavonását még külön rendeletekkel is kiegészítette, visszalépjen.

Egybevetve e körülményeket a mi állapotainkkal, csakugyan nyilvánvaló, hogy mostanában itt és ott minden politikai érdek abban központosul, hogy vajjon csakugyan sikerülni fog-e parlamenti uton létesíteni a kiegyezést, Ausztriában ezenfelül meg a költségvetési provizoriumot is. A helyzet nálunk is zivatarokkal terhes, de mi fog történni a reichsrathban? Ez a fontosabb kérdés. Ma még reménylik, hogy sikerül keresztülvinni azokat a javaslatokat, melyek ujévig szükségkép elintézendők. De ez a remény még nem bizonyosság. A király közbelépése valamennyi pártra megtette hatását, csak

a csehekre nem. Ezek már tényleg megkezdték az obstrukciót a kiegyezési javaslatok ellen, mely pedig a kiegyezési javaslatok közt Magyarországára nézve legfontosabb, a végletekig fogják azt folytatni. Pedig elég, hogy az egy szerves egészet alkotó javaslatok közül csak egyet is elveszenek, hogy az egész tarthatatlanná váljon. Sőt az elvetés esetén rosszabb helyzet áll elő, mint hogyha a reichsrath egyáltalán nem tárgyalta volna le a javaslatokat, mert ez esetben már a 14 §-hoz sem lehetne folyamodni, mint vegso kiegészítőhöz.

Mihelyt tehát a reichsrathi tárgyalások oly irányt vesznek, hogy a javaslatok elvetésétől kell tartani, számíthatunk rá, hogy nyomban hazaküldik a reichsrathot sismét kezdetet vesz a 14 § uralma. Azóban a reichsrathi partok kiszámíthatatlansága s erős magyarellenes érzülete mellett meglepetések is történhetnek. Így például megtörténhetnek, hogy az átutalási törvényjavaslatot a reichsrath mindjárt az első olvasásnál elvetné. Ez a törvény volna pedig arravaló, hogy a cukores soradonai szenvedett s ujabbon evi három millió forintba becsült, de alkalmasint ennél is nagyobb karosodásokat orvosolja. Csakis ez lenne elvisehetővé a kvótának három perczentem való fölemelését, mert a mi veszünk a kvótánál, azt körülbelől visszanyernénk az átutalásnál. De ha meg lenne a fölemelt kvóta, ellenben elmaradna a fogyasztási adoknak az átutalással való igazságos elosztása, akkor valóban keptelen helyzet állana elő. — Vegso esetben azonban az Ausztriából behozott cukor, szesz, sör stb. után saját pénzügyi közegeink által is beszédhetjük az adót s ez meg is történne arra az esetre, ha Ausztriában megbuktatnák az átutalási törvényt.

A viszonyosság kérdése Ausztriával tehát meglehetősen előre van állítva s azt, hogy nagyobb bonyodalmak előállni nem fognak, inkább az uralkodó erős elhatározásától, mint a szenvedé-

lyek által ide-oda hányatott reichsrath-tól szabad remélnünk.

Nó meg abból a szilárd elhatározásából, mely az uralkodó pártot s annak vezéreit irányítja az ország érdekeinek minden vonalon való megóvása iránt, s a mely bizonyára tulra is hatni fog.

Belföld.

Brassó, decz. 5.

A képviselőház tegnap megkezdte a kvóta-javaslat tárgyalását. A vitában részt vett N. ményi Ambrus előadón kívül Kossuth Ferencz. Öt percz szünet után Széll Kálmán válaszolt Barabás Bélának, a »Hiera« ügyében beadott interpellációjára. A Ház Széll Kálmán választát nagy többséggel tudomásul vette.

Külföld.

Brassó, decz. 5.

Stefánia trónörökös nő leányával ma Münchenbe utazott.

A burok a régi hadállásukba visszavonultak és az összes haderők Grobler Kloof mögé sorakoznak.

Prometheusnak.

Brassó, decz. 5.

A »Brassói Lapok« okt. 30 diki számában, elköttem azt a szentségtörést, hogy bírálót mertem írni egy — meg bírálás végett beküldött — verskötetéről. Már akkor jeleztem a kritikusok keserves állapotát. Szemem a jövődöbe tekintett. Nem csalódtam. Prometheus ur, a ki úgy látszik levette lánczeit, mert rettenetesen szabadon hadonázik, alaposan meglecczkéztet, kimutatván, hogy a kritikusokkal szemben csak annak a hangzatos magyar frázisnak van jogosultsága, a mely így hangzik, hogy: k u s s ! Szívesen venném ezt a szelíd rendre utasítást, s meghuznám magamat szerény odumban, de Prometheus ur randevut adott, midőn kirohanását e szavakkal végzi: A viszontlátásra.

Előzékeny, udvarias ember voltam világ-életemben. Ilyen kedves meghívást nem tudok visszautasítani. Itt vagyok.

Minden félreértések kikerülése végett óhajtom Prometheus urat felvilágosítani, hogy pápaszemet nem viselek, sőt még rózsaszínű szemüveget sem szoktam használni soha. A magyar nyelvet igenis az édes anyatejjel szívtam magamba, még pedig az Alföld délibábos rónáin. Külömben, ha a nációnálém érdekli, 28 éves, nős, büntetlen előéletű vagyok, ha ugyan a Prometheus ur dorgatoriuma után merhetem magamat büntetlen előéletűnek nevezni.

Menjünk tovább. Szememre veti (bocsánat a rossz magyarságért, ezt nálunk így mondják,) hogy feltett kalappal léptem be a templomba, s utálatos dohányfüsttel szennyeztem be a szentélyt, melynek oltárán egy ifju lány térdelve, áhitatosan imádkozik. Édes istenem, az az ifju hölgy iúnek-lának meghívót küld az ő ájtatoskodására. Verses kötetét beküldi minden lapnak meg bírálás végett. Annyi tisztelettel csak kell, hogy viseltessem egy ifju hölgy iránt, hogy erős meggyőződéssel higylek az ő őszinteségében. Ha nem tenném, akkor követném el a legdurvább sértést. — Nos tehát, ha ő bírálatot kér, akkor vagy megtagadom a kérését, s egy szót sem szólok, vagy bírálok előítéletektől menten, komolyan, tárgyilagosan, nem törődve immár azzal, hogy *ki az*, a kinek műveiről bírálatot írok, de törődve igenis azzal, hogy *mi az*, a mit megbírálnom kell. Higye el, édes Prometheus ur, sokkal könnyebb lett volna nekem Nagy Idus könyvét felvágatlanul félre téve, egy pár — bölgyeknek való — édes-séggel előállanom, mint elolvasva azt a kötetet, megírom azt, a mit megírtam.

Ennyit általában a magam igazolására. Megbántam a mit tettem, de nem illeték-telenül, nem tolaodva tettem.

S most, ha megengedi, rátérek kitógá-solt állításaim védelmére. Nem Nagy Idusnak szólnak az ezután felhozottak, de Prometheus urnak. Ha azután a magam igazolására mélyebben talállok benyulni a kötetke fogyatkozásaiba, ne engemet, de Prometheus urat érje Nagy Idus szemrehányása.

«Isten ellen való vétek egy gyöngéd érzékeny női szív ideális hangulatait durva férfi kezekkel megczibálni. Hiszen meg sem tudja érteni!» Mond valamit Prometheus ur, már tudniillik a megértésre vonatkozólag. Sokkal távolabb állok Nagy Idustól, hogy sem teljesen beláthatnék az ő ideális lelkébe. Azt meg éppen nem ismerhetem, a mit maga a maga jószántából meg nem ismertett velem. Prometheus ur, úgy látszik, azt is kiolvasta abból a kötetből, a mi nincsen benne. Én csak azt próbáltam megérteni, a mi benne van. Hogy ez nem sikerült, — Prometheus ur szerint — az talán nem egészen az én hibám.

Én azt olvastam ki a kötetből, hogy egy szerelmében csalódott szív nyilatkozik meg a versekben. Prometheus ur «egy ideális nagy és mély szerelem apró hangulatait» látja ugyan ott.

«Vert volna az ég haragja
Mint a hogy vert inkább még meg,
Volnék árva, elátkozott
Csak téged ne szeretnelek!»

Vagy:

«Ha angyallá változhatnám,
Szerelmedért elkárhoznám,
Oda hagynám szép egemet
S tán elhinnéd szerelmemet.»

Vagy:

— «A madár meg fájón dalol
Hogy az Isten elfelejtet»

És ki szeret boldogtalan:

A mióta találkoztunk

Talán az is azóta van?»

Egy pár strófa ez, találomra kiválasztva a sok közül. Én egyet olvasok ki belőlük. Prometheus ur mást. Kiki azt, a mit lát benne. Az ilyen fajta vita mindig meddő. Én nem adhatom oda a szememet Prometheus urnak. Ezen a téren nem folytatom a vitát, s éppen azért nem reflektálok azokra a rendkívül szellemes és beretva éles disztinkciókkal spékelt elmefuttatásra sem, mely még a cizlap banális és semmit mondó rajzolatában is mélységes eszméket keres.

»Az ilyen teljesen alanyi töből fakadt daloknak van-e jogosultságuk? Kértem én. Biz' ez meglehetősen tág, tartalmatlan frázis. Mea culpa! De hát, édes uram, értsük meg egymást. Az ön szeme olyan tulságos éles, mindent észre vesz. Nem vette észre még soha, hogy ilyes szólásmódok ostya a keserű pirulának? Ön kíváncz. Én lebontom az ostyát. Ha jobban szereti az egyszerű, világos szavakat, ám legyen. Nos hát ezt akarom mondani: Egy érzélgős kedélynek az unalomig egyhangu kesergése, egy, — valószínűleg képzelt — fájdalom miatt; a zürzavaros hangoknak óceánja, melyen, ha az olvasó átküzdte magát, önkéntelen is eszébe jut a «Néha» cz. versikének utolsó két sora: «Ugy néha néha azt kérdezem, tulajdonképpen mit siratok?» — feljogosít-e valakit arra, hogy rejtett magányából kilépve a nagy közönség elé álljon, még pedig a meghallgattatás igényével? Miért ne? Mondom újra. De még mást is mondom. Ha Nagy Idus a Naplók egész seregét tömi meg az ő fájdalmaival, s mint a tücsök csak saját magának énekelget, ám tegye. De ha kilép a rejtekéből, s a közönségnek dalol, ugy nekem, s velem együtt mindenkinek meg van a joga arra, hogy azt mondjam, hohó, hiszen ez nem fülemüle, ez csak tücsök. Lám, édes uram, ez a fülemüle és a tücsök parabolája. Ha ön az ellenkezőjét tartja, joga van bizonyítani, érvelni, de nincs joga személyeskedni, sértegetni. Csakhogy uram édes Prometheus ur, ön nem bizonyít, nem érvel. Ön mindössze félreért, szokat kicsavar, összehord nagyhangu irázisokat, s beszél egy szuszra Hugo Viktorról, Lamartine-ről, Petőfiről, Aranyról, az Új időről s Pósa Lajosról. Nem akarom önt erre a zürzavaros térségre követni.

Megpróbálok e helyett egy pár bizony-ságot hozni fel állításaim támogatására. Azt mondtam, hogy Nagy Idus lyrája unalmas, egyhangu. Sok szó helyett álljon itt egy kis statisztika. Van a kötetben 70 költemény. Ebből 58 olyan, a mit lyrai versnek lehetne neveznünk. Az 58-ból 20, mondó husz torog a meghalás gondolata körül. Másik husznak tárgya a balsors okozta kétségbeesés. Kilencz költemény tárgya a szerelem. Marad még kilencz. Ezek közül egyben talál kifejezésre a remény. A többinek tárgya sentimentális reflexiók az emberek romlottsága, a világ változandósága, a mai divat és a költő dalai fölött.

Ha ebben talál Prometheus ur olyast, a mi az ő véleményével nem egyezik, ám érveljen ő is. De érvek helyett ne töltse a hasábokat abszurd kijelentésekkel.

«Az erős szubjektivitásból önként következik a külső formai gyöngeség. A verselés könnyedsége (?) szüli a pongyola technikát» (!) Így ír Prometheus ur. S például hozza fel Petőfit. Se-regeknek Ura! Ugyan édes Prometheus ur,

nem fél ön a haragos istenektől, hogy ezek-ért a lopott szikrákért újra odalán-czolják valamelyik közziklához?

«A romantikus (!) költők nem igen áldozzák fel a gondolatot a formának, csak a rideg klasszikusok és a mai féltéhségű modern költők törekednek a formai tökéletességre; de ezek a versek olyanok is, mintha olajnyomatot diszes arany rámba foglalunk.» Apolló segits! Édes Prometheus ur, olvasott ön valaha csengőbb, formailag tökéletesebb da'okat, mint a német romantikusok nagy mesterének, Heinenak dalait? Vagy a forma utólrhetlen mesterének, ki a világirodalomban is az első elseje között foglal helyet, Aranynak versei talán arany-keretbe foglalt silány olajnyomatok? Oh, uram, ön szentségtörést követ el, s mindezt miért? Hogy M. Nagy Idus egynehány gyarló rimét, s döcögő stróliját elfogad-hatóvá tegye. De nem csodálom önt. Önt a buzgalom vakká tette. Mert csak vak állíthatja azt, a mit ön állt; »És ha Nagy Idusnál a rimelés itt ott gyenge is és a ritmus zavart, mégis épen a külső formát kell dicsérőleg felemlíteni, a mely válto-zatos és eredeti (?) úgy szólván minden egyes költemény más formában van megírva.»

Nem foglalkozom az idézett szavak első felének égre kiáltó paradoxonjával. Az annyira eredeti, hogy a szó megáll ben-nem. Hanem ami a formák változatosságát és eredetiségét illeti, arra feleljen helyettem ismét a statisztika. A hetven vers közül 38 rimes nyolczas sorban van megírva; 6 rimes alexandrinus; 1 nyolczas és hetes sorok ke-veréke; 1 hetes és négyes változat; 1 kilen-czes és tizenegyes képletű; kettő a népdalok tizenegyes formája; kettő tisztán hetes, egy hatos, a többi valami meghatározatlan kö-zéptaj az ötödféles jambusok és a magyar kilenczes sorok között, olyan formán hogy egy egy sor jambusra csendül, a többi pedig ritmus nélkül való g egymás után dö-cögő szótag. Pedig az a pongyola Pe-tőfi de szépen használja ezeket a magyaros kilenczeseket, az «Éj» című költeményében:

«Fekügyetek már le emberek
Vagy ha jártok halkán lépjétek,
Lábujhegyen lassan járjatok
S durva zajt ne üssön ajkatok.»

Vagy abban az ismert dalában, a mely így kezdődik, hogy: «Rózsabokor a domb oldalon».

Ha azonban a most elmondottakban megint nem ért velem egyet Prometheus ur hát legyen neki az ő hite szerint.

Hogy Nagy Idusnál magyartalanságok is fordulnak elő. Ezt mondtam én. Prometheus ur nem czáfol, hanem nagy merészen rám fogja, hogy én nem tudok magyarul. Szintén új és eredeti formája a vitatkozásnak. De jobb így, mert ha érvelni kezdene, bizony merényletet követne el minden józanul gon-do-kodó ember agyveleje ellen. Ha neki ez a kifejezés «szememre vetették» — nem ma-gyaros, azt én neki nem szemrehá-nyom. Ismét legyen neki az ő hite szerint. Sőt még abban a hitében sem zavarom, hogy a nyakatekert szöfűzések, melyek ő szerinte a nagy költők műveiben is hem-zsegek, sokkal szinesebb és elevenebbé teszik a gondolatot. Ajánlom figyelmébe azt a híres debreczeni poétát, a kinél, Prome-theus ur elmélete szerint — senki szineseb-ben gondolatot nem fejezett ki midőn így zen-gett egy distichonjában:

„Mázsa harang ötvenkettő de toronyba
[veresbe,
Debreczen a város, megvgyon aki
[repedt.“

Vagy azt a másik szintén színes és eleven versikét, melyet a pataki tót diák cselekedett remekbe:

„Róka szoros egykor nagy ehetnám lyukba bebujta,

Dombos az oldalalett nem lehet ám
[gyere ki.“

Felemlítettem, hogy néhol a belső forma gyenge. S mint egy gondolat elnyújtásának klaszszikus példáját, felemlítettem a »Mikor meghalok« című költeményt. Prometheus ur szörnyűködik az én barbárságomon. »Persze a finom érzésű leányi lélek aprán árnyékolt hangjai nem a prózai férfi embernek valók, a ki nem tudja megérteni.« Nem tekintve azt, hogy e szavakban maga Prometheus ur mond kemény bírálatot az idézett költeményről — lévén a dal akkor sikerült, ha szívhez szól, s megértésére nincs szükség prometheusi éles tekintetre — álljon ki bíról maga Nagy Idus. Ő maga mondja a »Hova szállasz« című vers utolsó strófájában:

»Mit zsitongtok gondolatok,
Ugy rohantok meg nem álltok.
Megálljatok! pihenjétek,
Hiszen egy mást gyilkoljátok.«

Bizony azok az aprán árnyéko lt hangok gyilkolják egymást.

De legyen elég. Csak még egyet. Nehogy azt gondolja Prometheus ur, hogy a sértett hiúság adta kezembe a tollat akkor, midőn az ő szellemes kirohanásával bővebben foglalkoztam. Távol legyen tőlem.

Ha tollat fogtam, tettem azt a kritika jogosultságának védelmére. Mert nyilvánosság elé lépni s azután érzékenykedve durvaságnak nevezni a jóakaratu elnéző bírálatot, ez talán még Prometheus ur eredeti elméletei szerint is igazságtalanság. Hiába, kitéve lenni a bírálatnak, ez már a nagyság átka. Ez alul még Prometheus sem vonhatja ki magát. Azért, megbocsát ugye édes uram, hogy most az egyszer a puskahátrafelésült el?

Nyugodjék bele. Tudja a kritikusok erős szervezetű emberek, azoknak még a jégeső sem árt. Ne fárasztja hát magát egy esetleges újabb kirohanással. Ugy sem vezet az célhoz. Külömben is, csak egyszer esett meg, hogy Apolló megnyuzta Marsyaszt.

Isten önnel Prometheus ur, a viszont nem látás reményében.

HIREK.

Brassó, decz. 5.

— **Felülvizsgálat.** A Brassóban működő állandó vegyes felülvizsgáló bizottság holnap d. e. 9 órakor a főtéri tanácsházban ülést tart.

— **Alapszabály jóváhagyás.** A m. kir. belügyminiszter a brassói czipész-szakegylet alapszabályát a jóváhagyási záradékkal ellátta.

— **Tűz.** A szombat esti tűzvész okozta kár mintegy 900 frt. A tűz vigyázatlanság következtében támadt. Szándékos gyújtogatás gyanúja azért nem terheli Aldeát, miután

csakis az eléget csűr, a benne levő takarmány pedig nem volt biztosítva.

— **Ösztöndíj.** A vallás és közoktatásügyi minisztérium az erdélyi kincstári 60 forintos ösztöndíjak közül az 1899—1900 tanév kezdetétől egy üresedésben levő ösztöndíj állomás betöltésére pályázatot hirdet, melyre csakis erdélyi róm. kath. vallású és jeles előmenetelű középiskolai tanulók tarthatnak igényt. A folvamodványok az említett feltételeket igazoló okmányokkal szerelendők fel és a vallás- és közoktatásügyi minisztériumhoz címezve, a tanintézeti igazgatóknál legkésőbb 1900. január hó 3-ig nyújtandók be.

— **Szerződötetés.** Tiszay Dezső színigazgató a jövő színi idényre naivának szerződöttette a Rákosi féle színi-iskola egyik legtehetségesebb, most végező növendékét, Komlóssy Ilonkát.

— **Egy ujoncz halála.** A sepsi-szentgyörgyi méntelep udvarán a mult napokban javában folyt az ujonczok oktatása a lovaglásban, mikor egyik vezényszóra a ló hátára felugró legény valahogyan elvesztette az egyensúlyt s a ló tulsó oldalán leesett és olyan szerencsétlenül, hogy nyakát szegte és azonnal szörnyet halt. A fiu neve Vlád Miklós, egy hunyadvármegyei vagyonos özvegy oláh asszonynak egyetlen gyermeke volt. A szerencsétlen véget ért katonát tegnapelőtt temették el a parancsnokság tisztikarának, legénységének s a városi közönségnek nagy részvéte mellett.

— **Inkább a halál.** Rozsoday Kálmán 17 éves ifju, Rozsoday István halmágyi ev. lelkész fia, Fogarason Zold János kereskedésében volt alkalmazva, mint segéd. A napokban a főnök azt a megbízást adta az ifjunak, hogy készüljön el, mert Sárkányba kell mennie a vásárra. Rozsoday felment a padlásra, L. M. háztulajdonos padlásrészen keresztül, hogy onnan egy börtáskát lehozzon. — Egy házbéli leány, a ki látta onnan lejönni, ugy adta elő a dolgot, mintha Rozsoday L. M. háztulajdonos padlásán azért járt volna, hogy onnan valamit lopjon. És akadt olyan, a ki ezt el is hitte, bár a fiu kifogástalan eddigi magaviseletével soha sem adott okot ily feltevésre. Mikor Rozsoday a sárkányi vásárról hazajött, megdöbbenve vette észre, hogy távolléte alatt elterjedt róla a hír, hogy ő lopott. Aztán szemébe is mondták a »tolvaj« szót. A becsületében megsértett ifju, ki ártatlannak tudta magát, ezt annyira szívére vette, hogy revolverrel mellbe lötte magát. A fogarasi kózkózházba vitték, a hol élet halál közt lebeg.

— **A Janku-szoboralap ügye a bíróság előtt.** A gyulafehérvári törvényszék mult szombaton tartotta meg a Janku-szobor hírhedt alapjának elszikkasztása ügyében a végtárgyalást. A törvényszék Albin T. Liviust, a Tribuna volt szerkesztőjét, kinek kezén a begyűlt 4700 frtnyi összeg eltűnt, a szikkasztás alól felmentették és csupán a tilos gyűjtés miatt itelték el 15 napi elzárásra és 100 frt pénzbüntetésre, a mely az ezelőtt egy évvel kitöltött vizsgálati fogság által kiállottuak és lefizetettnek mondatott ki. A gyűjtött 4700 frt elkoboztatott. Ugy a kir. ügyész, mint a vádlott 1 lebbezték.

— **A székely fürdőket vizsgáló angol.** A mult héten egy londoni angol járt Kovásznán s két egész nap vizsgálta a pokolsár fürdőt. Edwin R. Blundstone — így hívják az angliust — Kovásznáról Budös és Tusnád fürdőkre utazott.

— **Kettős tragedia.** Szászánadason megrendítő kettős tragedia történt mult szom-

baton. Az ottani szász papné kora hajnalban telakasztotta magát. A midőn ezt férje Schusztter János meglátta rögtön agyonlőtte magát. A tragedia oka régi keletű és folytonos családi kellemetlenségekben keresendő.

— **A postatarifa változása.** A posta- és táviradadjakban 1900. január elsején a nemzetközi postaszerveződésekben elvállalt kötelezettségek értelmében változás áll be. Hegedüs Sándor kereskedelemügyi miniszter rendeletet bocsátott ki, amely ezeket a díjakat szabályozza. A legfontosabb változások a következők: A külföldi portót 10 krajczárról 25 fillére emelik, a belföldön 2 krajczáros levelek helyett 5 filléres levelezőlapok kerülnek a forgalomba, az ajánlott levelek helyett a mostani 10 krajczár helyett 24 fillért kell fizetni, a nyomtatványok portóját 2 krajczárról 3 fillére szállítják le. 1900. év január 1-től kezdve új koronaértékű postaérték-czikkeket hoznak forgalomba és pedig a következő postabélyegeket hozzák forgalomba. 1 fillér. 2 fillér. Az 1 filléres (fél krajczáros) levélbélyeg csak kiegészítő jegy lesz. A 2 filléres hírlapbélyeg marad. Lesznek továbbá 3, 4, 5, 6, 10, 25, 30, 50, 60 filléres, 1 koronás és 3 koronás postabélyegjegyek. Ezenkívül lesznek 6 filléres helyiforgalmu és 10 filléres (tovább menő) zárt levelezőlapok. A nyílt levelezőlapok belföldi forgalomban 4 filléres válaszra szárvva 4—4 filléres postabélyeg-jegyekkel lesznek ellátva. Az 5 filléres levelezőlapokat az Ausztriával, Bosznia Hercegovinával, Németországgal, Szerbiával és Montenegróval való forgalomban, a 10 filléres levelezőlapot pedig a nemzetközi forgalomban fogják használni. Nyomtatnak kis és nagyobb alaku 10 filléres levélborítékot. A szállítólevelek ára annyi lesz, mint eddig koronaértékre átszámítva. Lesz ezenkívül 10 filléres postatakarékpénztári lap és 62 filléres távirati lap. A most forgalomban levő bélyegek és postaértékek egyelőre forgalomban maradnak és külön hirdetményben fogják közzétenni azt a határidőt, amikor az eddigi értékjegyeket a forgalomból egészen kivonják.

Irodalom.

— **»A Hét«** politikai és irodalmi szemle, Kiss József lapja. Tizenegyedik évfolyam. Belső dolgozótársak: Ambrus Zoltán, Tóth Béla, Kóbor Tamás, Papp Dániel, Makai Emil, Ignótus, Heltai Jenő, Lovik Károly, Szalay Fruzsina, Szőlősy Zsigmond. Előfizetési ára: Egész évre 10 frt. Fél évre 5 frt. Negyed évre 2 frt 50 kr. A Hét régi, megállapodott hitelű lap. A hét kidomborodó eseményeinek hű tükre. Politikai, társadalmi, művészeti és irodalmi kérdésekben a legszabadelvűbb és irányok szóvivője. — Krónikái, Innen-Onnan rovata, Irodalmi és színikritikái már rég kiviták a közönség elismerését. Új előfizetőinek megküldi a Hét karácsonkor megjelenő, diszes jubiláris számát, mely száz arckép és ugyanannyi író közleményével jelenik meg, Mutatványszámokat ingyen és bérmentve küld »A Hét« kiadóhivatala, Budapest, Alsó-Erdősor 3. Megjelenik minden vasárnap.

J. Gräf és Tsa**Leggazdagabb választék ékszer arany és ezüst árukban**

továbbá szép választék China ezüst-árakban.

3 ékszerüzlete

3 Kapu-utca 3**Csak szolid áruk igen mérsékelt árak mellett.**

Új tárgyak elkészítése, javítás, aranyozás és ezüstözés, valamint vésések mindenféle fémbe mérsékelt árak mellett pontosan és szolidan eszközöltetnek.

ELADÓ.**Hátulsó-utca 11. a) szám a. ház**
mely most épült ujonnan

2 szoba, konyha, kamara, pincze és hozzátartozóival eladó, értekezhetni ugyanott.

6**huzásra érvényes jótékony-
konyczélú – sorsjáték**
a budapesti poliklinikai egyesület kórháza
javára — sorsjegy ára
csak**1 korona****Főnyeremény****100,000**

korona ért.

5 nyeremény á **20.000** korona stb, ért.

Kivánatra 20% levonással készpénzben kifizettetik.

Első huzás**VISSZAVONHATATLANUL**

már január hó 4-én.

Megrendeléseket pontosan teljesít:

**a jótékony-
konyczélú sorsjáték**
kezelősege

IV., ker., Kossuth Lajos-utca 1 szám a.

Adler Jacob L. és testvére bank és váltóháza
és a Brassói Lapok kiadóhivatala.

Szám 6626—1899.

Hirdelmény.Minthogy f. é. november hó 30-án egy dühös eb több egyént megmarta, az 1888. évi VII. t. cz. 67 §-a értelmében a mai naptól fogva Brassó város területén 40 napi zárlat rendel-
tetik el azon megjegyzéssel, hogy az ebtartási rendszabályza-
t. §-a szerint a szájkosárral ellátandó ebek ezen 40 napi zárlat
időtartama alatt, ugy az utcákon valamint nyilvános helyeken
a szájkosár alkalmazáson kívül még zsinoron vezetendők,
míg a házak őrizetére szolgáló ebek kötve tartandók.Ezen rendelkezések be nem tartása kihágásnak vétetnek
és az elenők cselekvők az 1888. évi VII. t. cz. 154. §-ának i)
pontja értelmében 100 frtig terjedhető pénzbüntetésig sújthatók
azon kívül, a szabadon keringő ebek ugyanazon törvény végre-
hajtási utasításának 188 §-a szerint elfogatnak és a városi gyep-
mester által elpusztíttatnak.

Brassó, 1899. évi december hó 1-én.

A városi kapitányság.

Az 1895 évi cairoi s az 1896. évi londoni egész-
ségügyi kiállításokon díszoklevéllel s arany éremmel kitün-
tetve. Orvosi tekintélyek által kipróbált s nagyobb kóro-
dákban kitűnő sikerrel használt külszer:**REUMA-SZESZ**biztos s kiváló gyors hatása a test bármilyen csúszos
bántalmait, a m. köszvény, csúsz, reuma, ischiás, asztma
stb. ellen.Hatása némely esetben meglepő, amennyiben
gyakrabban idültabb eseteknél is már egyszeri bedörzsö-
lésnél a fájdalmakat teljesen megszüntette.**Fog- és fejfájást 5 perc alatt megszüntet.**Egy üveg ára használati utasítással 1 korona, erő-
sebb üveg 2 korona 40 fillér.Főraktárak Budapesten: Török József ur gyógyszer-
tárában, Király-utca 12. és dr. Egger A. ur gyógyszertárá-
ban, Váci-körút 17. sz. — Ugyszintén a főváros összes s a
vidék csaknem összes gyógyszertárába, valamint a készítő
WIDDER GYULA gyógyszerésznél

S.-A.-Ujhely.

Vidéki megrendelések pontosan teljesíttetnek.

Ugyszintén Brassóban: Roth Victor, gyógyszertárában a
„medvéhez”; Kelemen Ferencz, Jekelius Alexina, Schuster Károly
és Fridrich-Stenner gyógytáraiban Melas Ed. Victor urnál Kőhalomban

Hirdetéseket felvesz a kiadóhivatal.

Természetes tiszta erdélyi borok**Neustädter K. pinczéjéből, Brassó**Hogy igen tisztelt vevőimnek boraim beszerzését kényelmesebbé tegyem, az alatt felsorolt
cégeknek készlet van és mindenkor az eredeti árak mellett kaphatók és pedig :

Hesshaimer J. L. & A uraknál.

Hasenmayer Fritz urnál

Gabel ur schwechati söresarnokában

és saját Ó-Brassói fióküzletében Hosszu u. 30. Dinka István urnál

Valamint alólírott raktárban

Kiváló tisztelettel

NEUSTÄDTER KÁROLY

Bolonya, Kut-utca 13. sz.